Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

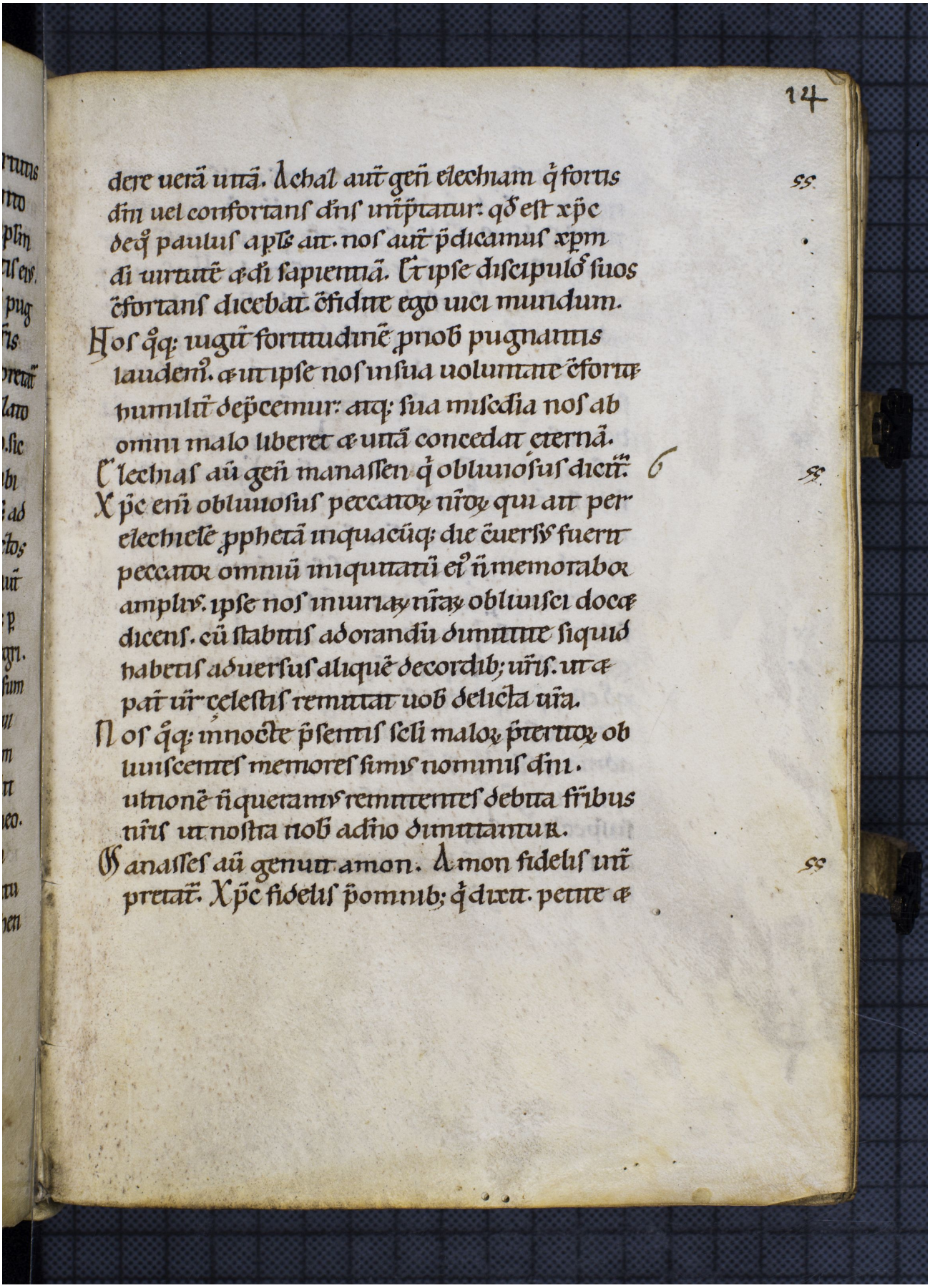

dere uerā uitā. Achaz aut̄ geñ elechiam q̄ fortis
dñs uel confortans dñs uñ̄ptatur: qđ est xp̄c
deq̄ paulus ap̄ls ait. nos aut̄ p̄dicamus xpm
dei uirtutē ⁊ dei sapientiā. Ipse discipulos suos
cōfortans dicebat. cōfidite ego uici mundum.
Hos q̄q; iugū fortitudinē p̄nob pugnantis
laudem. ⁊ ut ipse nos in sua uoluntate cōfirmā
humilit̄ dep̄cemur: atq; sua misericordia nos ab
omni malo uberet ⁊ uitā concedat eternā.
Ezechias aū geñ manasses q̄ obliuiosus dicit̄. 6
Xp̄c enī obliuiosus peccatoꝝ nr̄oꝝ qui ait per
ezechielē pphetā inquacūq; die cuersus fuerit
peccator omniū iniquitatū eī nō memorabor
amplius. ipse nos in uiriꝝ nr̄aꝝ obliuisci doce
dicens. cū stabitis ad orandū dimittite siquid
habetis aduersus aliquē decordib; uīs. ut ⁊
pat̄ ur̄ celestis remittat uob delicta uīa.
Nos q̄q; innocēte p̄sentis seli malorꝝ p̄teritorꝝ ob
liuiscentes memores simus nominis dñi.
ut mōnē ñi queramus remittentes debita fr̄ibus
nr̄is ut nostra nob adhuc dimittantur.
Manasses aū genuit amon. Amon fidelis uñ̄
pretat̄. Xp̄c fidelis p̄omnib; q̄ dixit. petite ⁊